

Η ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΜΠΕΙΡΙΑ

1. Οι όποιες κοινωνικές πολιτικές προ του '80 πήγασαν από το πελατειακό πολιτικό σύστημα που δημιούργησε ένα εξαιρετικά πολύπλοκο δίκτυο, με έντονο παρεμβατισμό του κράτους.
2. Η θεμελίωση του Ελληνικού κράτους πρόνοιας μετά το '80 υπήρξε αποσπασματική και ασυνεχής ωστόσο αναμφίβολα υπήρξε η πρώτη συγκροτημένη προσπάθεια και δημιουργίας υποδομής και σημαντικής αύξησης του κοινωνικού προϋπολογισμού.
3. Οι μεγάλες συντεχνιακές πιέσεις και η ολιγωρία στην κατάργηση προηγούμενων πελατειακών ρυθμίσεων αναπαρήγαγαν τις προνομιακές συμπεριφορές (σύμπλοκο πελατειακού κορπορατισμού).
4. Η αμυντική στάση της κοινωνίας (οικογενειακές στρατηγικές, δυσπιστία, άγνοια, δυσκολία προσπέλασης στις κοινωνικές υπηρεσίες) δεν επέτρεψε την μέγιστη ωφέλεια από τις κοινωνικές πολιτικές.
5. Η νεοφιλελεύθερη στροφή μετά το '89, μέχρι σήμερα χαρακτηρίζεται από διαχειριστική και ταμειακή λογική, προκαλώντας κοινωνική πόλωση και αποδυναμώνοντας την αναγκαία συναίνεση.
6. Εκσυγχρονισμός. Βασικό γνώρισμα του κράτους πρόνοιας στη χώρα μας είναι και η διατήρηση βασικών αναχρονισμών ακόμη και σε επίπεδο τεχνικό (μηχανοργάνωση, αναλογιστικές μελέτες), με αποτέλεσμα την αδυναμία εξορθολογισμού και μελέτης των δεδομένων.